

fattelse, som jeg og mine Partifæller ere gaaede med til, ere ikke paa noget Punkt af principiel Art. Udvalgets ærede Ordfører (Moltesen) har jo gjort Rede for dem, saa jeg skal nøjes med at omtale enkelte af dem. Jeg anser det for en Forbedring af Lovforslaget, at vi have faaet Valgperioden nedsat fra 6 til 4 Aar, hvad det første Ændringsforslag gaar ud paa. Heller ikke anser jeg det for nogen Forringelse, at vi i de følgende Ændringsforslag, der omforme Betingelserne for Valgret en Smule, fastsætte en bestemt Formular, som skal underskrives. Det er efter min Mening Forslag af mere praktisk Art og af mere formel Natur. Derimod kunde der maaske i Ændringsforslag Nr. 6, hvorved Udtrykket „den danske evangelisk-lutherske Folkekirke“ sættes ind i den Erklæring, som Menighedsraadsmedlemmerne skulle afgive, i nogles Øjne være en Ændring af mere principiel Art. Det er det imidlertid ikke for mig. Jeg har aldrig tillagt det nogen større Betydning, hvorvidt Udtrykket evangelisk-luthersk kommer til at staa i Loven eller ej. Den forpligtende Erklæring, som de valgte Medlemmer skulle underskrive, er, synes jeg, ret overflødig, idet den efter min Mening hverken øger Pligtfølelsen hos den valgte eller kan øge Vælgernes Tillid til ham. Udtrykket „evangelisk-luthersk“ stod i den første Menighedsraadslov, og jeg stemte ogsaa uden nogen som helst Betænkelse for det, da vi i 1909 skulde forny den. Men da den højtærede Kultusminister i 1910 forelagde sit Lovforslag, var det Udtryk taget ud og erstattet med Udtrykket „den danske Folkekirke“, og det betragtede ogsaa jeg som en Forbedring af Loven. Naar der nu staa i Grundloven, at den evangelisk-lutherske Kirke er den danske Folkekirke, synes jeg, det er unødvendigt ogsaa at have det staaende i Menighedsraadsloven. Naar man ikke desto mindre fra anden Side absolut har villet have det sat ind igen, er det vel, fordi man fra den Side mener, at man derved kan faa rejst ligesom et Bolværk til Værn for — ja, naar jeg skal udtrykke mig kort, for, hvad jeg kunde kalde en dogmatisk-ortodoks luthersk Folkekirke. Det vil vel ogsaa nok gaa saaledes, at de forskellige Opfattelser paa dette Punkt ville komme

til oftere og kraftigere at mødes, naar dette Udtryk staaer i Loven. Maaske vil det gaa saaledes, men det er i mine Øjne ikke noget galt. Derimod tror jeg ikke, det kan faa nogen som helst reel Betydning, hvorvidt Udtrykket staaer i selve Menighedsraadsloven eller kun i Grundloven. Den danske Folkekirke vedbliver at være den samme, altsaa den Kirke, som Livet skaber og former; jeg opfatter Forholdet saaledes, at en Præst, om hvem de øverste kirkelige Autoriteter erklære, at han, trods afvigende Meninger, dog staaer paa Folkekirkens Grund, maa af de samme Grunde erkendes at staa der, ogsaa efter at Grundlovens Definition af Begrebet den danske Folkekirke er sat ind i Menighedsraadsloven.

Af de øvrige Punkter skal jeg nævne de Ændringsforslag, der ere stillede under Nr. 9 og følgende; de hænge paa en Maade sammen. Ændringsforslag Nr. 9 angaar Begyndelsen af § 25, hvorved Lovens Gyldighed tidsbegrænses. Denne Begrænsning foreslaas strøgen, og det anser jeg for at være en Forbedring. I det af Folketinget i Fjor vedtagne Lovforslag lød Begyndelsen af § 25 saaledes: „Indtil en Lov om Præsternes Lønningsforhold og en Lov om Præstevalg er given“ o. s. v. Jeg mener, at naar man sætter dette ind, tager man en lille Smule Kraft af dette Krav. Jeg mener, at det er bedre, naar det ikke staaer i Loven, idet dette Krav og dette Ønske maaske derved bliver nok saa stærkt.

Som en af de store Fordele ved dette Lovforslag i Sammenligning med det Lovforslag, der blev fremsat i Landstinget i denne Samling, vil jeg nævne, at Afskedigelsesparagrafferne, som jeg mener vare ret uheldigt formede — det har jeg omtalt tidligere —, ere gaaede ud, ikke fordi jeg mener, at Menigheden ikke skal have Indflydelse ogsaa paa Præsternes Afskedigelse, men fordi denne Indflydelse maa have en anden Form. Jeg kan her henholde mig til, hvad Ordføreren for Fler-tallet af Udvalget (Moltesen) har udtalt her i Dag. Sammenlignet med det Lovforslag, vi stemte for i Fjor efter Fællesudvalgets Indstilling, mener jeg ogsaa, at det er en stor Forbedring, at det ikke er vedtaget at bevilge 25,000 Kr. til daarligt lønnede Præster, idet det efter den højt-